

Sygn. akt VIII C 846/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Koelner

Protokolant: Bernadeta Piskorek

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa: **Spółki Akcyjnej Towarzystwo (...) z siedzibą w W.**

przeciwko: **P. O.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. O. na rzecz strony powodowej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1.470,00 zł (tysiąc czterysta siedemdziesiąt złotych) wraz z ustawowym odsetkami liczonymi od dnia 23 sierpnia 2010 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 227,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 180,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu 22 maja 2012 r. Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosło pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko P. O. o zapłatę kwoty 1.470 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 sierpnia 2010 r. do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany nabył samochód osobowy na podstawie umowy sprzedaży i jednocześnie nie wypowiedział umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, zawartej przez zbywcę z powodem w dniu 23 sierpnia 2009 r., wobec tego przeszły na niego prawa i obowiązki wynikające z umowy ubezpieczenia, w tym obowiązek zapłaty składki. Termin zapłaty składki w wysokości 1.470 zł upłynął w dniu 22 sierpnia 2010 r. Pozwany, pomimo wezwań do zapłaty, należności tej jednak nie uiścił.

W dniu 7 marca 2012 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (sygn. akt VI Ne-e 1679056/11).

Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu od nakazu zapłaty i przekazał rozpoznanie sprawy do tut. Sądu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł, że powód nie przesłał mu polisy ubezpieczeniowej, z tego względu nie mógł on zapłacić kwoty składki.

Na rozprawie w dniu 6 grudnia 2012 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa z uwagi na fakt, że powód nie wystawił w sposób prawidłowy polisy ubezpieczeniowej, gdyż mimo wezwania ze strony pozwanego o zmianę w polisie numeru rejestracyjnego pojazdu na numer (...) oraz przesłania odpowiednich dokumentów powód nie dokonał wskazywanej zmiany.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 sierpnia 2009 r. właściciel pojazdu V. model 740 2,0 KAT Kombi o numerze rejestracyjnym (...) i numerze nadwozia (...) J. M. zawarł umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z Towarzystwem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.. Umowa została zawarta na okres 12 miesięcy, to jest do dnia 22 sierpnia 2010 r.

dowód: - polisa ubezpieczeniowa nr (...) – karta 23,

W dniu 1 sierpnia 2010 r. w K. J. M. sprzedał P. O. powyższy samochód.

dowód: - umowa kupna – sprzedaży – karta 24

W dniu 30 września 2010 r. Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna wystawiło P. O. potwierdzenie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, wskazując, że umowa dotyczy pojazdu marki V. model 740 2.0 nr nadwozia (...), obejmuje okres od dnia 23 sierpnia 2010 r. do dnia 22 sierpnia 2011 r., wysokość składki rocznej wynosi 1.470 zł, zaś termin jej płatności przypada na dzień 22 sierpnia 2010 r.

dowód: - potwierdzenie umowy nr (...) – karta 22

W dniu 27 grudnia 2010 r. Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna wysłało P. O. wezwanie do zapłaty kwoty zaległej składki 1.470 zł.

dowód: - wezwanie do zapłaty – karta 21

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w całości.

Poza sporem stron w niniejszej sprawie pozostawał fakt zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przez zbywcę przedmiotowego pojazdu, jak również fakt nabycia pojazdu przez pozwanego oraz wysokość składki, której pozwany nie kwestionował.

Spór stron dotyczył natomiast tego, czy pozwany był zobowiązany do uiszczenia składki na ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej mimo tego, że powodowy ubezpieczyciel nie zmienił w wystawionym potwierdzeniu (polisie) przedłużenia umowy ubezpieczenia numeru rejestracyjnego ubezpieczonego pojazdu z numeru (...) na (...) po przerejestrowaniu pojazdu przez pozwanego. Pozwany wskazał, że zapłaci składkę dopiero wówczas, gdy powód przedłoży mu prawidłowo wystawioną polisę, chce bowiem uniknąć sytuacji, w której, pomimo zapłaty składki, jego pojazd może być traktowany jako nieubezpieczony.

Sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie dokumentów zgromadzonych w sprawie, w tym polisy ubezpieczeniowej nr (...), umowy kupna – sprzedaży, potwierdzenia umowy nr (...) i wezwania do zapłaty, którym w całości dał wiarę, zwłaszcza, że żadna ze stron nie kwestionowała powyższych dokumentów.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.), jednakże w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 205, poz. 1210 z późn. zm.), to jest sprzed dnia 11 lutego 2012 r. - zwaną dalej: u.u.o.). Z treści bowiem art. 6 ustawy nowelizującej wynika, że do umów ubezpieczenia zawartych przed wejściem w życie tej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 i art. 23 ust. 1 u.u.o. ubezpieczeniem obowiązkowym jest ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, zaś posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC.

W razie zbycia pojazdu obowiązki związane z ubezpieczeniem OC reguluje art. 31 u.u.o. Zgodnie z jego ust. 1 w razie zbycia pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na nabywcę pojazdu przechodzą prawa i obowiązki zbywcy wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że nabywca wypowie ją przed upływem 30 dni od dnia nabycia pojazdu mechanicznego. W przypadku wypowiedzenia umowy, rozwiązuje się ona z upływem 30 dni następujących po dniu nabycia pojazdu mechanicznego. Jednocześnie przepisy art. 28 ustawy stosuje się odpowiednio. Z treści art. 31 ust. 2 zd. 1 u.u.o. wynika ponadto, że w razie nie wypowiedzenia przez nabywcę pojazdu umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w terminie 30 dni, zakład ubezpieczeń może dokonać ponownej kalkulacji należnej składki.

Z treści art. 28 ust. 1 u.u.o. wynika natomiast, że jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy.

Zatem wobec powyższego wskazać należy, że nabywca pojazdu mechanicznego, który w ciągu 30 dni od dnia nabycia nie wypowiedział umowy ubezpieczenia, pozostaje nadal związany umową ubezpieczenia zawartą przez zbywcę pojazdu aż do upływu okresu, na który została zawarta, przy czym w razie nie powiadomienia zakładu ubezpieczeń nie później niż na jeden dzień przed końcem umowy o jej wypowiedzeniu uważa się, że umowa została zawarta na dalsze 12 miesięcy, co skutkuje obowiązkiem nabywcy uiszczenia składki z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia.

W sprawie pozwany nie kwestionował ani faktu nabycia pojazdu w trakcie trwania umowy ubezpieczenia, zawartej jeszcze przez J. M., ani faktu nie wypowiedzenia tej umowy w ciągu 30 dni od dnia zawarcia umowy kupna samochodu. Umowa ubezpieczenia obowiązywała bowiem do dnia 22 sierpnia 2010 r, podczas gdy pozwany nabył samochód w dniu 1 sierpnia 2010 r. Co więcej, pozwany w toku postępowania wskazał jednoznacznie, że był związany umową ubezpieczenia, jednak z przyczyn formalnych nie płacił składki, choć był gotowy w każdej chwili taką składkę uiścić.

Sąd w niniejszej sprawie nie miał żadnych wątpliwości co do tego, że z dniem 22 sierpnia 2010 r. zakończyła swoje obowiązywanie umowa ubezpieczenia zawarta jeszcze przez J. M., zaś z dniem 23 sierpnia zaczęła obowiązywać kolejna umowa, tym razem łącząca już P. O. jako nabywcę pojazdu z powodem na podstawie art. 31 ust. 1 w zw. z art. 28 ust. 1 u.u.o. Wobec tego pozwanego obciążał obowiązek uiszczenia składki z tytułu wiążącej go umowy ubezpieczenia pojazdu.

Odnosząc się w tym miejscu do treści wydanego przez powoda potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia wskazać należy, że stanowisko pozwanego nie jest zasadne.

Powód w potwierdzeniu tym (karta 22) wskazał, że ubezpieczenie dotyczy pojazdu o numerze rejestracyjnym (...), jednak w sprawie nie ma żadnych wątpliwości, że potwierdzenie dotyczyło pojazdu nabytego przez pozwanego. Wprawdzie pozwany przerejestrował samochód i od dnia przerejestrowania miał on numer rejestracyjny (...), jednak z treści potwierdzenia umowy ubezpieczenia wynika, że chodziło faktycznie o ten sam samochód. W szczególności zgodne pozostają marka i model samochodu oraz numer nadwozia, a zatem Sąd uznał, że dane te, w szczególności zaś zbieżny numer nadwozia, w wystarczającym stopniu indywidualizują pojazd. Niezależnie od tego Sąd zwrócił uwagę, że wskazany w potwierdzeniu umowy ubezpieczenia numer rejestracyjny jest zgodny z numerem wskazanym w polisie wystawionej na rzecz J. M. za poprzedni okres ubezpieczenia, nadto zaś potwierdzenie umowy ubezpieczenia powołuje się w swojej treści na numer poprzedniej polisy tj. 199-09-100- (...), zaś w umowie sprzedaży widnieje to samo nazwisko zbywcy, co w polisie z dnia 23 sierpnia 2009 r. Nie ma zatem żadnych wątpliwości, że, choć w potwierdzeniu wystawionym dla pozwanego widniał wciąż poprzedni numer rejestracyjny samochodu, to jednak

chodziło o ten sam pojazd. Zwłaszcza, że pozwany wskazał w toku postępowania, iż z powodu rozbieżności w numerze rejestracyjnym był już zatrzymany przez Policję, jednak po wyjaśnieniu sprawy funkcjonariusze Policji uznali, że pojazd jest ubezpieczony, pomimo wskazanej rozbieżności.

Fakt, iż powód do dnia ostatniej rozprawy nie poprawił błędnego zapisu, może rodzić jego odpowiedzialność wobec pozwanego za powstałe w ten sposób szkody, tym niemniej kwestia ta pozostaje poza przedmiotem niniejszego postępowania i nie skutkuje uznaniem, iż pozwany nie miał obowiązku uiszczenia należności z tytułu składki. W świetle przepisów u.u.o. pojazd pozwanego podlega ochronie ubezpieczeniowej, zatem także pozwany powinien wywiązać się ze swojego świadczenia w postaci zapłaty składki. Natomiast polisa ubezpieczeniowa, jako dokument, stanowi wyłącznie dowód tego, że strony pozostają związane umową ubezpieczenia, zaś przedmiot ubezpieczenia podlega ochronie ubezpieczeniowej. Polisa taka w szczególności nie tworzy prawa, a jedynie je stwierdza. Wobec tego wszelkie braki polisy, w tym w zakresie objętym sporem w niniejszym postępowaniu, nie skutkują utratą ochrony ubezpieczeniowej, nie wpływają na fakt istnienia stosunku prawnego pomiędzy stronami, a tym bardziej zatem nie zwalniają żadnej ze stron z obowiązku spełnienia świadczeń wzajemnych.

Z tych względów Sąd na podstawie art. 31 ust. 1 w zw. z art. 28 u.u.o. oraz art. 805 § 1 kc powództwo uwzględnił.

Podstawą prawną zasądzenia odsetek był art. 481 § 1 i 2 kc, zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wobec tego, że umowa ubezpieczenia obowiązywała do dnia 22 sierpnia 2010 r., pozwany miał obowiązek, zgodnie z art. 813 § 2 kc, uiszczyć składkę tego samego dnia, zatem od dnia 23 sierpnia 2010 r. pozostawał w zwłoce.

Sąd na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc postanowił zobowiązać stronę przegrywającą, to jest pozwanego, do zwrócenia powodowi wszystkich kosztów procesu. Na koszty te składa się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda w osobie radcy prawnego, którego wysokość w kwocie 180,00 zł wynika z art. 99 kpc, § 2 ust. 1 i § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) oraz opłata od pozwu w wysokości 30 zł, wynikająca z art. 13 ust. 1 i art. 19 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 z późn. zm.).